

ΤΗΙ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Η ΕΝ ΤΩΙ ΝΑΩΙ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον
και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν

να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ ται και τον

Χρι σον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται αυ τη και η μεις

με γα λο φωνωσ βο η σω μεν χαι ρε της οι κο νο μι ας

τὸ Κτιστὸν ἡ ἐκπληρωσὶς ^ε (ἐκ γ')

τὸ τέλος:

χαίρετῶσι κονομίαις τὸ Κτιστὸν ἡ ἐκ
πληρωσίσι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ. Ἦχος $\frac{4}{\sigma}$ Κε \ominus

Δὶ καιὼν ὁ καρπὸς Ἰωάννη καὶ τῆς Ἀννης
προσφερεταί Θεῷ Ἰερῶν ἀγιώσασα
κινῆσι πιαζσάητροφότης ζωῆς ἡ
μῶν ἡν εὐλογοῦσεν οἰερός Ζαχαρίας
ταύτην ἀπαντες ὡς τὸ Κυρίον Μητέρα
σωσμάκαρισωμεν

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{\sigma}$ Δι \ominus Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Προσλήψεως Ἀγνηκαθηγιασθηστωθε
ωκαίτε χθισαεπιγης δωρονπροσηχθης νυν αυ
τωαποπληρωσαπατωανεπαγγελιιιαν

τω θει ω δε Να ω ωε θει ος ο οντως να ος εκ βρε
 φης κα α θα ρως με τα λαμ πα αδωνφαιδρων α να τε
 θει σα ω φθηςδο χει ει ει ον τσ α προ σι τσ και θει ει
 ς Φω το ος με γα α λη ο ο οντως η προ ο ο
 δο ο ος σμ ο νη Θε ο νυμ φε και Α ει πα α α
 α αρ θε νε

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς. Ἦχος πρῶτος Νη ς

Α γαλ λι α α σθω ο Δαυ ιδ ο υ μνο
 γρα α α φος και χο ρευ ε ε τω Ι ω α κει ειμ
 συν τη Α α αν νη ο τι γο νος α γι ος ε εξ
 αυ των προ ηλ θε Μα ρι ι α η φω το φο
 ο ρος θει α λαμ πας και χαι αι ρει ει σερ χο με
 ε νη ε εν τω να ω ην και βλε ε ε πωνων ευ
 λο γη σεν ο Βα ρα χι ς υι ος και χαι ρων α
 νε κραυγα α ζε χαι ρε θα αυμαπαγ κο ο σμι ι ον

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε^{Βου} κ ν ε ο τ η τ ο ο ο ο ς μ ρ πο ο ο λ λα α α πο
λε ε μ ει με ε πα α α θ η η ^{Δι} ^β ^γ α λ λ α αυ
^{Βου} τ ο ς α αν τι ι λα α α β ρ ρ και σω ω ω σ ο ν
Σ ω ω τ η η η ρ μ ρ ^β ^γ

Ο^{Δι} ι μι σ ρ ρ ν τ ε ς Σ ι ω ω ω ν αι αι σ χ υ υ ν θ η
^{Βου} η η τε ε ε ε ε α πο ο τ ρ Κυ υ ρ ι ι
^{Πα} ι ρ ρ ^β ^γ ω ς χ ο ο ο ο ο ο ρ τ ο ο ο ο ς γ α ρ ^π ^ρ
^Μ ^β ^γ π υ υ ρ ι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σ θε ε ε ε ε α
πε ξ η ρ α με ε ε νο ι ο ι ^β ^γ

Δ^{Βου} ^χ ο ξ α Πα τ ρ ι και γ ι ω ω και αι Α α γ ι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι ^β ^γ

Α^{Βου} γ ι ω Πνε υ μα τι ι ι πα α α σα ψ υ υ χ η
ζ ω ω ου ου ου τ αι αι και κα α θα αρ σει ^{Δι} ^β ^γ υ
ψ ου ου ου τ αι αι λα α α μ π ρ υ υ νε ε ε τ αι ^{Δι} ^β ^γ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει

τα α τη η ης χα α α ρι το ος ρει ει ει θρα

α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α

α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ι ν προς

ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν

Προκείμενον. Ψαλμός μδ'.

Ἦχος Βου

Α ακου σον θυ γα τερ και ι ι δε και κλι

νον το ους σου και ε πι λα θου του λα ου σου και

του οι κου του πα τρος σου και ε πι θυ μη σει ο Βα

σι λευς του καλ λους σου

Ε ξη ρευ ξα το η καρ δι α μη λο γονα γα θον

λε γω ε γω τα ερ γα μη τω βα σι λει η γλωσ

σα μὲ κα λαμος ἄγραμμα τε ὡς ο ξυ γρα φῆ

Α α κου σον θυ γα τερ και ι ι δε και κλι

νον το ους σου και ε πι λα θου του λα ου σου και

του οι κου του πα τρος σου και ε πι θυ μη σει ο Βα

σι λευς του καλλους σου

Α πε νε χθη σον ται τω βα σι λει παρ θε νοι ο

πι σω αυ της αι πλη σι ον αυ της α πε νε χθη σον

ται σοι

Α α κου σον θυ γα τερ και ι ι δε και κλι

νον το ους σου και ε πι λα θου του λα ου σου και

του οι κου του πα τρος σου και ε πι θυ μη σει ο Βα

σι λευς του καλλους σου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη παῖσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθου.

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Λουκᾶν (α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με παῖσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος

τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἰθ' οὕτω

Ἦχος Δι-Θ

Δ^{Δι} ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ
Σ^{Δι} η μερον ο να ος ο ο ο εμ ψυ υ χος ^Δ τσ με
 γα α λϝ ϝ βα α α σι λε ε ως ^Δ εν να ω ει ει
 ει σερ χε ε ται αυ τω ε ε ε τοι οι οι μα α σθη η η
 ναι ^Θ εις θει αν κα τοι κη η σιν λα α α οι οι α
 γα α α λ λι α α α α σθε ^Δ
Κ^{Δι} αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ναστων
 αι ω ω ω νων α α μην ^Δ

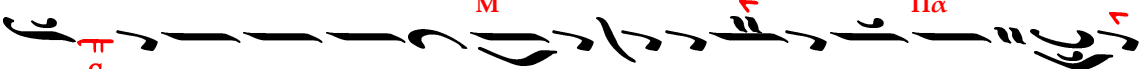
Τὸ αὐτό.

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, ἐκ τῆς Λιτῆς.

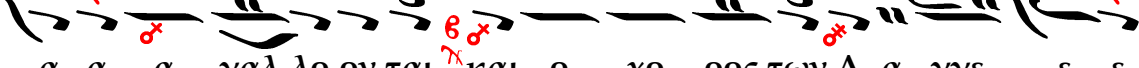
Γεωργίου Νικομηδείας.

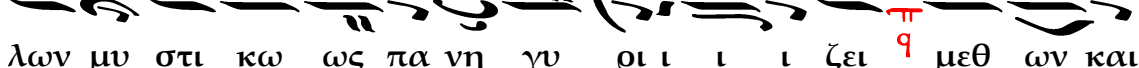
Ἦχος Πα

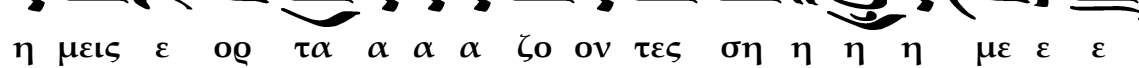
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
 τῶν οἰκτιρισμῶν σου ^Π
 ε ξα λει ψον το α νο μη η μα
 α α α μϝ ^Π
Σ^{Βου} η μερον ο θε ο χω ρη η τος Να α ος ^Π η Θε ο
 το κος εν να ω Κυ ρι ϝ ϝ προ ο σα α α γε ε ε ε

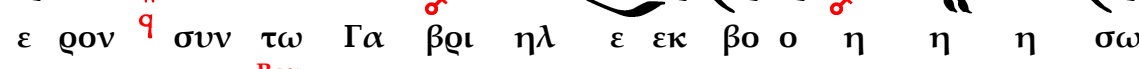

 Μ Πα
 ται και Ζα χα ρι ας τα αυ την υ υ πο δε ε ε ε

 Βου
 χε ε ε ε ται ση με ρον τα των Α γι ων Α γι α

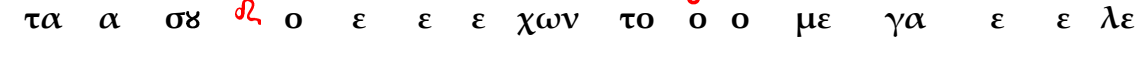

 α α α γα λ λο ον ται και ο χο ρος των Α α γγε ε ε

 Πα
 λων μυ στι κω ως πα νη γυ ρι ι ι ζει μεθ ων και

 Μ Πα
 η μεις ε ορ τα α α α ζο ον τες ση η η η με ε ε

 Βου Δι
 ε ρον συν τω Γα βρι ηλ ε εκ βο ο η η η σω

 Βου
 ω ω ω μεν χαι ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ υ ρι ο ος με

 τα α σθ ο ε ε ε χων το ο ο με γα ε ε λε

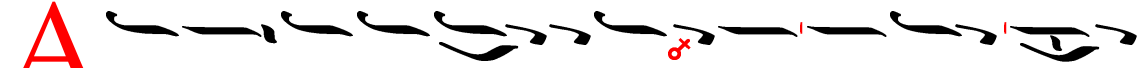

 ε ε ο ο ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

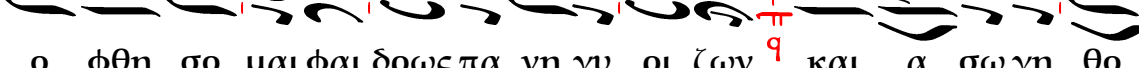
ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.
 Κανὼν πρῶτος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
 Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.
 Ποίημα κυρίου Γεωργίου.

Ἦχος Βου Σ

 Α νοι ξω το στο μα μ και πλη ρω θη σε ται Πνευ μα

 τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι Μη τρι και

 ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και α σω γη θο

μενος ταυτηστην Ει σοδον

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονημας

Σο φι ας πα ναχραντε σεθη σαν ρον ε πι στα με

νοι και χα ρι τοσ βρου ου σαν πη γην α ε να ον τας της

γνω σε ως αι τς μεν σε ρα νι δας ε πομβρησον Δεσποινα

τς α νυ μνειν σε α ει

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονημας

Υπερ τε ρος Παναγεντων ου ρα νων χρημα τι σα

σα να ος και πα λα τι ον εν τω να ω τς Θε ος α

να τι θεσαι αυ τω ε τοιμα σθη ναι ως θει ανκα τοι κη

σιν της πα ρσι ας αυ τς

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σονημας

Το φως α να τει λα σα η Θε ο το κοσ της χα ρι

τοσ παν τας κα τε λαμ προν νε και συ υν η γα γε το την

υ περ λαμ προν αυ της κα τα κο σμησαι πα νη γυ ριν α

σμασι δευ τε συν δρα μω μεν

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ε_{7x}

Η πυ λη η εν δοξος η λο γι σμοις α δι ο δευ

τος ^ε_{7x} τας πυ λας δι α ρα σα τας τ ε να υ τ ε Θε υ ^ε_{7x} νυν

προ τρε πε ται η μας συν ει σελ θον τας ^π₉ τα θει α θαυ μα

σι α κα τα τρυ φησαι αυ της ^ε_{7x}

Κανών δεύτερος.

Ποίημα του κυρίου Βασιλείου.

Ωιδὴν ἐπινίκιον. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₉

Συν δρα μω μεν ση με ρον τη Θε ο το ο κω τι μω

ων τες εν α σμα σι και πα νη γυ ρι σω μεν ^π₉ πνευ μα τι

κην ε ορ την ^Δ₉ εν τω να ω γαρ τω Θε ω δω ρον προ σφε

ε ρεται ^π₉

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₉

Ωδαις α νυ μνη σω μεν της Θε ο το ο κ ε την ε

εν δο ξον προ ο δον τω να ω γαρ ση με ρον ^π₉ ως και Να ος

τ ε Θε υ ^Δ₉ προ σφε ρεται προ φη τι κως δω ρον πο λυ υ τι

μον ^π₉

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₂

Ην να η α μεμπος η γαλ λι α α το ως δω

^ρωρονπο λυ τιμοντω Θε ω προ σφεοϑ σα ^π₉ εν τω να ω

μη τρι κως ^Δ₂ Ι ω α κειμ δε συν αυ τη πα νη γυ ρι ι ζει

φαιδρωσ ^π₉

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₂

Δαυ ιδ ο προ πα τωρ σε υ μνη σε πα α λαι Παρ θε

^ρε νε Θε ο νυμφε θυ γα τε ρα λεγων σε ^π₉ τϑ Βα σι λε

ως Χρι στϑ ^Δ₂ ον και τε κϑ σα μη τρι κως βρε φος ε θη η λα

σας ^π₉

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₂

Σαρ κι τρι ε τι ζϑσα η Θε ο το ο κος Κυ ρι ι

ω προ σα γε ται Ζα χα ρι ας ταυτην δε ^π₉ ο ι ε ρευς

τϑ Θε ϑ ^Δ₂ δε ξα με νος εν τω να ω χαι ρω να νε ε θε

το ^π₉

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^Δ₂

Παρ θε νοι χο ρευ σα τε λαμ πα δη φο ο ροι ε ξα

αρ ξα τε ση με ρον και μη τε ρες α σα τε ^π₉ τη βα σι λι

δι Μη τρι ^Δ₂ προ σε ρ χο με νη τω να ω τς Βα σι λε ε ως

Χρι στς ^π₉

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε υ μα τι ^Δ₂

Τρι ας ο μο ου σι ε Πα τερ και Λο ο γε και Πνε ευ

μα το Α γι ον σε πισ τω σ δο ξα ζο μεν ^π₉ ως Ποι η την τς

παν τος ^Δ₂ και σοι βο ω μεν ευ σε βω σω σον η μα ας ο Θε

ος ^π₉

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω νων

α μην ^Δ₂

Βα φης εξ αι μα των σς την α λη ρο γι ι δα φο ρε ε

σας Πα να χρα ντε προ ελ θων α νε πλα σεν ^π₉ ο Βα σι λε υς

και Θε ος ^Δ₂ το γε νος α παν των βρο των τη ευ σπλα γχι ι α

Αυ του ^π₉

Ωιδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ♯̣ Βου ♯̣

Τ ςς σς ςς υ μνο λο γςς Θε ο το ο κε ως
ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι ασον συγκρο τη σαν τας
πνευ μα τι κον στε ρε ω σον καν τη σε πτη Ει σο δω σς
στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ν υμ φο στο λος ση με ρον ε δει ει χθη τερ πνο
ος της Παρ θε νς ο να ος και θα λα μος δε χο με νος την
εμ ψυ χον πα στα δα Θε ς την κα θα ραν και α μω
μον και λα μπρο τε ραν πα σης κτι σε ως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Δ αυ ι ιδ προ εξ αρ χων της χο ρει ει ας σκι ο
τα α και χο ρευ ει συν η μιν και Βα σι λι δα κρα ζει σε
πε ποι κιλ με νην α χρα ντε πα ρι στα με νην Πα να
γνε εν τω να ω τω Βα σι λει και Θε ω

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ η ης η πα ρα βα σις προ η ηλθεν η
πα α λαιτω γε νει των βρο των εκ ταυ της η α νορ θω σις
και αφθα ρσι α ην θη σεν η Θε ο το κοσ ση με
ρον προσα γο με νη εν τω οι κω Θε ς

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Σ κιο τω ω σιν Αγ γε λων στρα τη γι ι αι και
πα αν των αν θρω πων η πλη θυς και προ προ σω πτ Πα να γνε
προ τρε χσ σι σσ ση με ρον λαμ πα δη φο ροι κρα ζσ
σαι τα με γα λει α σσ εν οι κω Θε ς

Κανών δεύτερος.

Στερεωθήτω ή καρδιά μου. Ήχος Πα ρ

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α νη γυ ρι ι σω ω μεν φι λε ορ τοι και συν
ευ φραν θω μεν τω πνε ευ μα α τι εν τη α γι α Ε
ορ τη ευ ο χσ ς με νοι ση με ρον θυ γα τρος τσ Βα σι
λε ωσ και Μη τρος τσ Θε ς η η μων

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ι ω α κει ειμ ευφραι ν8 ση μερον⁹ και α γαλ
λ8 Αν να τω πνε ευ μα α τι⁹ την γεν νη θει σαν εξ υ
μων^Δ τω Κυ ρι ι ω προ σα γοντες⁹ τρι ε τι ζ8 σα αν
ως δα μα λιν σε μνην την Πα να α μω ω μον⁹

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

Τ ο τ8 Θε 8 8 κα α τοι κη τη ρι ον⁹ εν να ω
α γι ω προ σφε ε ρε ε ται⁹ η Θε ο το κος Μα ρι
αμ^Δ τη σα ρ κι ι τρι ε τι ζ8 σα⁹ και αυ της λαμ πα δ8
χ8 8 σαι αι πα ρ θε νοι προ τρε ε χ8 8 σιν⁹

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

Η τ8 Θε 8 8 α α μνας η α σπι λος⁹ η πε
ρι στε ρα η α μο ο λυ νυ τος⁹ η θε ο χω ρη τος
σκη νη^Δ το της δο ο ξης α γι α σμα⁹ εν σκη νω μα τι
α γι ι ω κα τοι κειν η ρε τι ι σα α το⁹

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας^Δ

Η τρι ε τι ι ζ8 8 σα τω σω μα τι⁹ και πο λυ

ε της εν τω πνευματι η πλατυ τεραυρα

νων και των ανων δυναμεων υπερ τεραυφη

μειεισθω εν ωδαις ηθεο ο νυμφος

Υπερ αγιαθεο το κωσωσον ημας

Της θεο το οκω εορταζοντες την εν τοις

αδυτοις προεελεουσιν λαμπαδωχωντες νοη

τως εν φαιδρο οτητισημερον και ημεις συνταις παρ

θενοιστω ναω πλησια ασωωμεν

Υπερ αγιαθεο το κωσωσον ημας

Οιι ερειεις θεε ενδυσασθε την δι

και οσυνην εν χααριιτι και υπαντησατε

φαιδρωστας εισοδωσπαρεχοντες θυγατρι τω βα

σιλεωσ και θεεισ τα Ααγιια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Φωσ ο Πατη ηρ φωσ ο Υιος αυτω και το

Πνευμα φωσ το Παρακληη τον ωσ γαρ Ηλιεξ

ε νος η Τρι ας α παστραπτασα θε ι κωςλαμπα δσ

χει και συν τη ρει ταςψυ χα ας η η μων

Κ αι νυν και α ει καιεις τας αι ω ναςτωναι ω νων

α μην

Σ ε οι Προ φη ηται αι προ ε κη ρυξαν κι βω

τον σε μνη α γι α α σμα α τος θυ μι α τη ρι ον

χρσν και λυ χνι αν καιτρα πεζαν και η μειςως θε ε

ο χωρητον σκηνην α νυ μνσ σ με εν σε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τις η πα ρσ σα Ε ορ τη

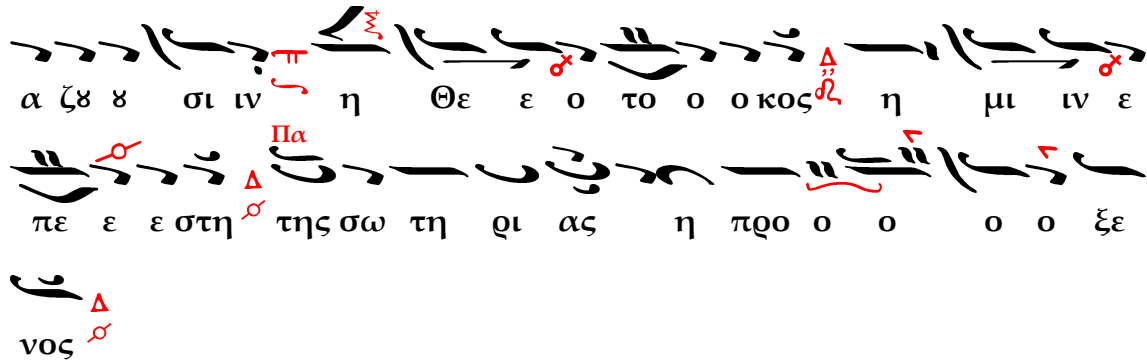
ην α νυ μνη σα ασπο τε εν τω βι βλι ω των Ψα λμων

Θυ γα τε ρα Θε ο παι δα και Παρ θε ε ε νον α πε

νε χθη σον ται ει πων τω Βα σι λει ει μυστι κως Παρ θε

νοι ο πισθεν αυ της και αι πλη σι ι ο ναυ της και θαν μα

στην ερ γα ζσ και παγ κο σμι ι ον την ε ορ την τοις κραυ γα

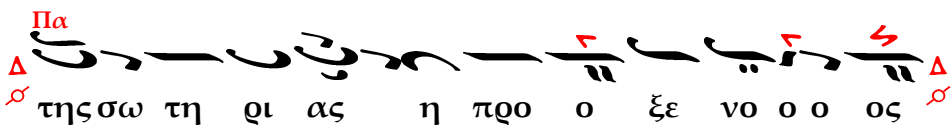
 α ζ ς σι ιν η Θε ε ο το ο οκος η μι ιν ε

 πε ε ε στη της σω τη ρι ας η προ ο ο ο ο ο ο ξε

 νος

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος:

 της σω τη ρι ας η προ ο ο ξε νο ο ο ος

Συναπτὴ μικρὰ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπόρρητων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρρητον· πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἄχραντος μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὀρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον· ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνάμνησις τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχ. Ἐνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη,

Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.

Βῆ ἱερόν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτη.

Αὕτη ἢ ἐν τῷ Ναῷ τῆς Θεομήτορος εἴσοδος, ἑορτὴν τοῖς εὐσεβέσιν εἰργάσατο θαυμαστὴν καὶ παγκόσμιον, ἐκ ταύτης τῆς ὑποθέσεως λαβοῦσα τὴν ἀφορμὴν. Ἡ γὰρ παναοίδιμος Ἄννα, ὡς μικροῦ τὸν βίον ὅλον ἐν

ἀπαιδία διήνυε, καθικέτευε, μετὰ τοῦ σώφρονος Ἰωακείμ, νηστείαις καὶ δεήσεσι τὸν Δεσπότην τῆς φύσεως, οἶκτον τῆς αὐτῆς ἀτεκνίας λαβόντα, παῖδα χαρίσασθαι αὐτοῖς, ἐπαγγελλομένη, εἰ τῆς αἰτήσεως τύχοιεν, τὸ τικτόμενον παιδίον εὐθύς αὐτῶ ἀναθεῖναι. Καὶ δὴ τεκοῦσα τὴν πρόξενον τῆς σωτηρίας τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, τὴν καταλλαγὴν τε Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ αἰτίαν τῆς ἀναπλάσεως τοῦ πεπτωκότος Ἀδάμ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἀνεγέρσεως καὶ θεώσεως, τὴν Παναγίαν Θεοτόκον Μαρίαν, ταύτην, τρίτον ἤδη χρόνον ἄγουσαν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παραδόξου γεννήσεως, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἄγουσι πρὸς τὸ Ἱερὸν καὶ τοῖς Ἱερεῦσι παραδιδόασιν. Ἦν καὶ λαβόντες οὗτοι, τάχα βουλήσει Θεοῦ ὑπηρετοῦντες, τοῦ μέλλοντος ὅσον οὐπὼ ἐξ αὐτῆς τίκτεσθαι, ἐπὶ διορθώσει καὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντός, εἰς τὸ ἐνδότατον τοῦ Ναοῦ ἐμβιβάζουσι, χρόνους ὀλοκλήρους δώδεκα ἐκεῖσε διατρίβειν αὐτὴν μόνην, ὅπου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅπαξ τοῖς Ἱερεῦσιν εἰσιέναι ἀφώριστο. Ἦ καὶ διὰ παντός πρὸς τὸν τοιοῦτον ἐνδαιτωμένη καὶ τροφῇ οὐρανίῳ ὑπὸ Ἀγγέλου ξενοπρεπῶς διατρεφομένη, διέμεινεν ἕως τοῦ θείου Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῶν ὑπερφυῶν μηνυμάτων, Θεὸν σαρκοῦσθαι τῶν διδασκόντων, ὑπὸ φιλανθρωπίας εὐδοκήσαντα, κόσμον ἀπολλύμενον ἀνασῶσαι. Ἐνταῦθα οὖν ἐνηυλίζετο καὶ ἐνδιητᾶτο, θείας ἐπιφανείας ἀξιουμένη καὶ τροφὴν οὐράνιον ἀδιαλείπτως δεχομένη, Ἀγγέλου ἐπὶ τῇ ταύτης, ὡς ἔφην, ἀποστολῇ καθυπηρετοῦντος, εἰς δόξαν Θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὦδὴ α'

Χ ρι ςος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι ςος εξ ς ρα νων
 α πα ντη σα τε Χρι ςο ος ε πι γης υ ψω θη τε α
 σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η και εν ευ φρο
 συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α
 ςαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αιωνων εκ Πα τρος γεν νη θεν τι αρ
 ρε ευ ζως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε ν8 σαρ
 κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο η
 σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων α γι ος
 ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της
 Χρι σε εκ της Παρ θε ν8 α νε ε βλα ση σας εξ ο ρος
 ο αι νε τος κα τα σκι ου दा σε ος ηλ θες σαρκω
 θεις εξ α πει ραν δρο ο α υ λος και Θε ος δο ξα
 τη δυ να μει σ8 Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Θε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτι ρ μων της
 με γα λης β8 λη ης σ8 τον αγ γε λον ει ρη νην πα ρε ε
 χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν θε ο γνω
 σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ νυ κτος ορ

ἠθροζοντες Δ δοξολογουμεν σε φιλανθρωωπε

ὠδὴ δ'

Σπλαγχνων Ιωναν εμβρουον ααπημεσεν ε
ναλιοςθηροιοιονεδεεξαατοτηπαρθε
νωδε ενοικησασο λογος καισααρκαλαβωνδι
εληλυθεφυλαξασαδιαφθορον ηησγαρ
εχυπεσηρευσεωςτηντεκεσανκατεσχεναπη
ημααντον

ὠδὴ ζ'

Οιπαιδεςευσεβεια συντραφεντες δυσσε
βεςπροσαγματοςκαταφρονησαντες πυροος
απειληνηκεεεπτοηθησαν αλλενμεσωτηςφλο
γοςεστωτεςεψαλλονοτωνπατερων Θε
οςευλογητοςει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυματοςυπερφυουςηδρσοβολος εξει

ΚΟ ΝΙ ΣΕ ΚΑ ΜΙΝΟΣ ΤΥ ΠΟΝ ΟΥ ΓΑΡ ΞΣ Ε ΔΕ ΞΑ ΤΟ ΦΛΕ
 ΓΕΙ ΝΕ ΞΣ ΩΣ ΟΥ ΔΕ ΠΥΡΤΗΣ ΘΕ Ο ΤΗ ΤΟΣ ΠΑΘ ΘΕ ΝΞ ΗΝ
 Υ ΠΕ Ε ΔΗ ΝΗ ΔΥΝ ΔΙ Ο Ο Α ΝΥΜ ΝΧΝ ΤΕΣ Α Α ΝΑ ΜΕΛ
 ΨΩ ΜΕΝ ΕΥ ΛΟ ΓΕΙ ΤΩ Η ΚΤΙ ΣΙΣ ΠΑ Α ΣΑ ΤΟΝ ΚΥ ΡΙ ΟΝ
 ΚΑΙ Υ ΠΕΡ Υ ΨΧ ΤΩ ΕΙΣ ΠΑΝ ΤΑΣ ΤΞ ΑΙ Ω ΝΑ Α Α
 ΑΣ

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὡιδῆ θ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἦχος Βου

Α Α ΓΓΕ ΛΟΙ ΤΗΝ ΕΙ ΣΟ ΔΟΝ ΤΗΣ ΠΑ ΝΑ ΓΝΘ Ο
 ΡΩΝ ΤΕΣ Ε Ε ΞΕ ΠΛΗΤ ΤΟΝ ΤΟ ΠΩΣ Η ΠΑΘ ΘΕ ΝΟΣ ΕΙ ΣΗ ΗΛ ΘΕΝ
 ΕΙΣ ΤΑ Α Α ΓΙ Α ΤΑΝ Α ΓΙ ΩΝ
Ω Σ ΕΜ Ψ Χ Ω ΘΕ ΟΥ ΚΙ ΒΩ ΤΩ ΨΑΥ Ε Ε ΤΩ Ω
 ΜΗ ΔΑ ΜΩΣ ΧΕΙΡ Α ΜΥ Η Η ΤΩΝ ΧΕΙ ΛΗ ΔΕ ΠΙ ΣΩΝ ΤΗ ΘΕ
 Ο ΤΟ ΚΩ Α ΣΙ ΓΗ Η ΤΩΣ ΦΩ ΝΗ ΗΝ ΤΞ Α ΓΓΕ ΛΞ Α Α
 ΝΑ ΜΕΛ ΠΟΝ ΤΑ ΕΝ Α ΓΑ Λ ΛΙ Α ΣΕΙ ΒΟ Α ΤΩ ΟΝ ΤΩΣ
 Α ΝΩ ΤΕ ΡΑ ΠΑ Α Ν ΤΩΝ Υ ΠΑ Θ ΧΕΙ Σ ΠΑΘ ΘΕ ΝΕ Α

γνη

A α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη ο
ρωντες ε ε ξε πληττοντο πως με τα δο ξης ει ση ηλθεν
εις τα Α α γι α των Α γι ων

Ω ς υ περ λαμπρον Θε ο το κε Α γνη ψυ
χης το καθαρον ε χσ σα κα αλλος χα ριν δε Θε ο
εμ πι πλα μενη ο ρα νο ο θεν φω τι ι α ι δι ω
κα ταυ γα ζεις α ει τς εν ευ φρο συ νη βο ων τας
ον τως α νω τε ρα πα αντων υ παρχεις Παρ θε νε

Α γνη

A α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη ο
ρωντες ε ε ξε πληττοντο πως πα ρα δο ξως ει ση ηλθεν
εις τα Α α γι α των Α γι ων

Υ περ ι πταται Θε ο το κε Α γνη το θαυ
μαστην δυ ναμιντων λο ογων σω μα γαρ εν σοι κα τα
νο ω ω υ περ λο ο γον ρο η ης α μαρ τι ας

α α νε πι δεκ τον ^M ο θεν ευ χα ρι στως βο ω σοι ^{Πα}

^{Bou} ον τως α νω τε ρα πα αν των υ παρχεις Παρ θε νε

^ε Α γνη ^{7x}

A α γγε λοι και αν θρω ποι της Παρ θε νσ την

Ει σο δο ον τι μη σω μεν ο τι εν δο ξη ει ση ηλ θεν

εις τα Α α γι α των Α γι ων

^{Bou} **Π** α ρα δο ξως προ δι ε τυ πσ Α γνη ο

Νο μοσ σε σκη νην και θει α στα α μνον ξε νην κι βω τον και

κα τα πε τα σμα και ρα α β δον να ο ον α κα τα λυ τον

και πυ λην θε σ ο θεν εκ δι δα σκει σοι κρα ζειν

^{Bou} ον τως α νω τε ρα πα αν των υ παρχεις Παρ θε νε

^ε Α γνη ^{7x}

A α γγε λοι την Ει σο δον της Παρ θε νσ ο

ρωντες κα α τε πλητ τον το πως θε α ρε στως ει ση ηλ θεν

εις τα Α α γι α των Α γι ων

^{Bou} **M** ε λω δων σοι προ ε κε λα δει Δαυ ιδ λα

λων σε θυγα τε ρα Βασι λε εως καλ λει α ρε των εκ
δε ξι ων πα ρι στα με ε νην ι δω ων τε Θε υ πε
ποι οι κιλ με νην σε ο θεν προ φη τευ ων ε βο α
ων τως α νω τε ρα πα αν των υ παρ χεις Παρ θε νε Α
γνη

Α α γγε λοι σκι ρ τη σα τε συν Α γι οις παρ θε
νοι συ υγ χο ρευ σα τε η γαρ Θε ο παις ει ση ηλθεν
εις τα Α α γι α των Α γι ων

Θ ε ο δο χον προ θε ω ρων Σο λο μων η
νι ξα το σε πυ λην Βασι λε εως ζω σαν τε πη γην ε
σφρα γι σμε ε νην εξ η ης το α θο λω τον η μιν προ
η ηλθεν υ δω ρ τοις εν πι στει βο ω σιν
νω τε ρα πα αν των υ παρ χεις Παρ θε νε Α γνη

Α α γγε λοι και αν θρω ποι την Παρ θε νον εν
υμνοις με ε γα λυ νω μεν θε ο προε πως γαρ ει ση ηλθεν
εις τα Α α γι α των Α γι ων

Δ^{Bou} ι α νε μοις των χα ρι σμα των την σην ^εγα λη
 νην ^εθε ο το κε τη ψυ χη η μ ^εβου ς σα ζω ην τοις σε τι
 μωσι κα τα χρε ε ος ^Δαυ τη η πε ρι ε π ^εσα α και
 σκε π ^εσα ^M και δι α τη ρ ^{Πα}σα βο αν σοι ^{Bou} ^εον τως α
 νω τε ρα πα αν των ^Δυ πα ρχεις Πα ρ θε νε Α γνη ^ε

Κανών δεύτερος.

Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ ς την προ σε νε χθει ει
 σαν ^Δεν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο γη θει ει
 σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^Π₉

Ε κ των Δι και ων προ ηλ θεν ^ΔΙ ω α κειν και της Αν
 νης ^Π₉ ε πα γγε λι ας ο καρ πος η θε ο παις Μα ρι
 ι α ^Π₉ και ως θυ μι α μα δε κτον σα ρ κι ι νη πι α
 ζ ^Π₉ σα προ σφε ρεται ^Π₉ Ι ε ρω εν α γι ω ^Δως Α
 γι α εις τα Α γι α οι κει ει ν ^Π₉

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ ς την προ σε νε χθει ει
 σαν ^Δεν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο γη θει ει

σαν χερσι των Ιερεων

Την νηπια ζσανφουσει και υπερφυσιν Μητε

ρα αναδειχθεισαν τς Θεου φημη σωμεν υ

μνοις εν τω ναω τω νομικω Κυριω γαρ

σημερον προσφεται εις οσην ευωδίας των

δικαιων ως καρπος πνευματικοσ

Μεγαλον ψχη ημς την προσενεχθει ει

σαν εν τω ναω Κυρις και ευλογηθει ει

σαν χερσι των Ιερεων

Συν τω Αγγελω τοχαιρε τη Θεοτοκω προ

σφοδρως αναβοησωμεν στοιχαιρε παγκαλε

Νυμφη χαιρε νεφελη φωτεινη εξηης ημιν

ελαμψεν ο Κυριος τοις εν σκοτεια γνοιοις κα

θημενοις χαιρε παντων ηελπις

Μεγαλον ψχη ημς την προσενεχθει ει

σαν εν τω ναω Κυρις και ευλογηθει ει

σαν χερσίων Ιερέων

Υ μνον ε πα ξιον πα σα τη Θε ο το κω η κτι

σις συν τω Α γγε λω Γα βρι ηλ α να κρα ζει βο ω ω

σα Χαι ρε η Μη τηρ τσ Θε σ δι η ης ε λυ τρω

θη μεν πα να μω με της αρ χαι ας κα τα ρας γε γο

νο τες αφ θαρ σι ασ κοι νω νοι οι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ σ την προ σε νε χθει ει

σαν εν τω να ω Κυ ρι σ σ και ευ λο γη θει ει

σαν χερσίων Ιερέων

Η των Α γι ων Α γι α και Θε ο μη τω ρ Μα

ρι α ταις ι κε σι αις σσ Α γνη ε λευ θε ρω σον

η μας εκ των πα γι δων τσ εχ θρσ και πα α σης αι ρε

σε ως και θλι ψε ως τς πι στως προ σκυ νη ν τας την ει

κο να της α γι ασ σμο ρ φη ης

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μ σ την προ σε νε χθει ει

σαν εν τω να ω Κυ ρι σ σ και ευ λο γη θει ει

σαν χερσίων Ιερών

Των Χερσίων υπερτεράτων Σεραφίμων

και πλατυτέρα των ανέδειχθης Παρθε

νεως τον αχωρητον παντι εν μηητρα χωρη

σα σαθεον ημων και τεκσα αφραστως ον δυ

σωπει εκτενωσ υπερημων

Δόξα.

Μεγαλον ψχη ημστης Τρισποστα

τα και αδιαιρετη θεοτητος κρατος

Την Τρισποστατον φουσιν και αδιαιρετον δο

ξαν την ενθεοτητι μιαν μνημα πααν

στως ενουρανω και επιγης Τριααδα αχω

ρισονδοξασωμεν συνγιωτον Πατεερα και

το Πνευμα προσκυνεν τε σε βως

Και νυν.

Μεγαλον ψχη ημστην Τιμιωτεε

ραν και ενδοξατεραν των ανωκρατευματων

Υπο την σην ευσπλαγχνιαν ^Δ τς κα τα φευ γοντας
 πι σται ^π και προ σκυ νεν ταςεν σε βωστον Υι ον σα Παρ
 θε ε νε ^π Θε ο γε ννη τορως Θε ον τσ κο ο σμκ και
 Κυ ρι ον ι κε τευ ε ^π εκ φθο ρας και κιν δυ υ νων
 λυ τρω θη ναι ^Δ και παν τοι ων πειρα σμω ων ^π

Καταβασία.

Με γα λυ νον ψυ υ χη η μκ κ την τι μι
 ω τε ε ραν ^Δ και εν δο ξο τε ραν ^π των α νω σρα τευ
 μα των ^π

Μυ στη ρι ον ξε νον ^π ο ρω και πα ρα δο ξον ^π
 ου ρα νον το σπη λαι ον ^π θρο νον χε ρσ βι κον την
 Πα ρ θε νον ^π την φα α τνην χω ρι ι ον ^π εν ω ω α
 νε κλι θη ο α χω ρη τος ^Δ Χρι σο ος ο Θε ος ^Δ
 ον α νυ μνεντες με γα λυ υ νο ο μεν ^π

Η ἀρχή καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

Με γα α λυ νον ψυ υ χη η η μκ κ
 τη ην Τι μι ω τε ε ραν ^Δ και αι ε εν

δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ζρα τε
ευ μα α α α των

Μυ ση η ρι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο ρω
ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα νον το ο
ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νον χε
ρα ς ς ς βι ι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα ατ
νην χω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε
κλι ι θη ο ο α χωρη τος Χρι ι σο ο ος ο
θε ε ος ον α νυ μν ντες με γα α λυ υ υ
υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

* την φα ατη η η ην χω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι

Ην πα α λαι προ ο κα τη η ηγ γει ει λε

των Προ ο φη τω ων ο συ υ υλ λο ο γος στα μνον
 και ρα βδο ον και πλα α α κα και α λα το μη η το ον
 ο ο ρος Μα ρι ι αν τη ην Θε ο ο ο παι αι
 δα πι στω ως α νε ευ φη μη η η σω ω μεν
 ση με ρον γα αρ ει σα α α γε ε ται εις τα Α
 γι α τω ων Α γι ι ι ων α να τρα φη ναι αι Κυ
 ρι ι ω (ἐκ γ')

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι
 ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων
 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ
 ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι
 οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ²²Σοι προ ε ε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμθ')

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη ^Δ αι νει

τε αυ τον παν τα τα α ξρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων ^Δ και το

υ δωρο υ πε ρα νω των ου ρα νων ^Δ αι νε σα τω σαν το

ο νομα Κυ ρι ου

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν ^Δ αυ τος

ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

τ8 αι ω νος ^Δ προ οσταγμα ε θε το και ου πα ρε λευ σε

ται

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης ^Δ δρα κοντες και πα

σαι α βυσσοι

Π υρ χα λα ζα χι ω ω ν κρυσταλλος ^Δ πνευμα καται

γι δος ^Δ τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

Τ α ο ρη και παντες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο
ο ρα και πασαι κεδροι

Τ α θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα και πε
τει να πτε ρω τα

Β α σι λεις της γης και παντες λα οι αρχοντες
και παντες κριται γης

Ν ε α νισ κοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με τα νε
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο ο νο μα Κυ ρι
ου ο τι υ ψω θη το ο ο ο νο μα αυ τσ μο νσ

Η ε ξο μο λο γη σις αυ τσ ε πι γης και ου ρα
νσ και υ ψω σει κε ρα σ λα ου αυ του

Υ μ νος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισ ρα
η λ λα ω ε γ γι ζον τι αυ τω ω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σ μα και νον η αι νε
σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ων

Ε υ φ ρ αν θη τω Ισ ρα η η λ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και οι Υιοι Σιων αγαλλιασθησαν επι
τω βασιλει αυτων

Αι νεστωσαν το ονομα αυτου ου εν χο
ρω εν τυμπα ανω και ψαλτηρι ιωψαλα τωσαν αυ
τω ω

Οτι ευδοκει Κυριος εντω λαω αυτου
και υψωωσει πραι ενσωτηρια

Καυχησονται οσοι ενδοξη και αγαλλια
σονται επι των κοιτων αυτων

Αι υψωσεισθε ου εντω λαργι αυτων και
ρομφαιαι διστομοι ενταισχερσιν αυτων

Του ποιησαι εκδικησιν εντοις εθνεσιν
μς εντοις λαοις

Του δηησαι τς βασιλεις αυτων εν πεδαισ
ενδοξασ αυτων εν χειροπεδαισ ιδηραισ

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δοξα αυ

τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ τς ς

Α ι νει τε τον θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τς

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Λειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὐ ὡς Ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ· τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβῶν, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Λέοντος Μαῖστορος.

Ἦχος Δι-Θ

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω ω ωνων α α μην

Σ^{Δι} η μερον τω Να ω ω προ σα α α α γε ε ε ε
ται η πα να μω μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι
κη τη ρι ον του παν τα α να ακτος Θε ε ου και πα α
ασης της ζω η ης η μω ων τρο ο ο φου ση μερον
το κα θα ρω τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε
τι ζου σα α δα μα α α λις εις τα Α α γι ι
α των Α γι ι ι ι ων ει ει σα α α γε ε ε ε
ται τα α αυ τη εκ βο η σω ω μεν ως ο α α α
α αγ γε ε λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος χαι ρε ε μο ο ο νη εν γυ ναι ξιν ευ λο ο
γη με ε ε ε ε νη

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς δοξα ἐν ὑψίστοις

θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηῆνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδο

κιῖα

Υμνεῖμεν σε εὐλογοῦμεν σε προσκυνοῦμεν σε δο

ξολογοῦμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ τὴν μεγαλήν

δόξαν

Κυριε βασιλευ ἐπεράνιε θεε ἐε πατερ

παντοκράτορ Κυριε Υἱε μονογενης Ιη

σο χριστε και Ααγιον Πνευμα

Κυριε ο θεος ο αμνος τθ θεου ο Υι

ος τθ πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τθ κοοο

σμελεησον ημας ο αιαιρωντας αμαρ

τιας τθ κοοσμε

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε ησον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σης Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σς εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κ α τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη

α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ρων ημων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το ο
νο μα α σς εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σε φ η μας κα θα περ

ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα α σς

Κυριε καταφυγη εγενηθησ ημιν εν γε νε
α και γε νε α εγω ειπα Κυριε ελεη
σοον με ιασαι την ψυχη ην μου οτι ημαρτοον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με ποι
ειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος ος μου

Οτι παρασοι πηγη ζωης εν τω φωτισε
ο ψοο μεθα φως

Παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκου
σι ισε Αγιος ο Θεος Αγιος ισχυρος Α
γιος αθανατος ελεησον ημας

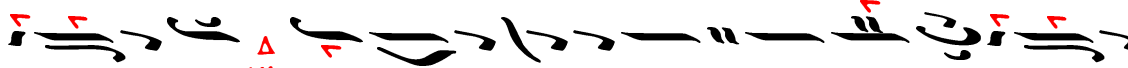
Δοξα Πατρι και Υιου και Αγιω Πνευματι

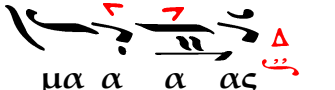
Και νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Αααα γι οος ο Θε ε ος Ααααα γι

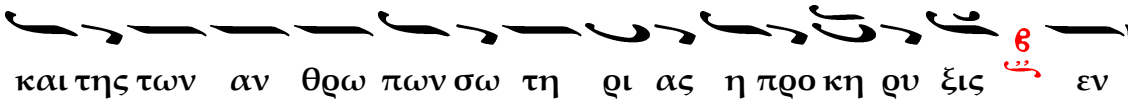
 ο ος ι σχυ υ ρος ^Δ Α γι ο ο ος α θα α α α να

 α α α τος ^Δ ε λε ε η η σο ο ο ον η η η η

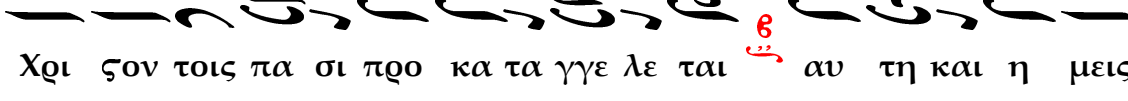
 μα α α ας ^Δ

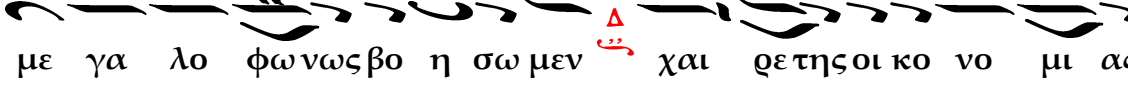
Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον ^ε

 και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις ^ε εν

 να ω τ ο Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ ται ^Δ και τον

 Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε αυ τη και η μεις

 με γα λο φωνω σβο η σω μεν ^Δ χαι ρε της οι κο νο μι ας

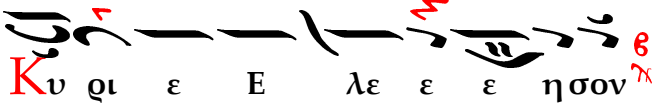
 τ ο Κτι στ ο η εκ πλη ρω σι ι ις ^Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

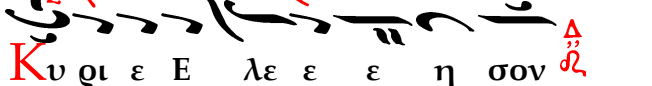
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ΄ 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β΄. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ΄
3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ΄. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. (μζ΄ 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ΄. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ΄ 9)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουνσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με΄ 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β΄. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ. (ζε΄ 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 20)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ΄. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ΄ 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω ναςτων αι ω νων
α μην

ΟΜο νο γε νης γι ος και Λο γος τε Θε ου α θα
να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νη Μα
ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις
ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν
κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ΄ 14)

Ση με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον
και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις εν

να ω τδ Θε ο τρανωσ η Παρ θε νος δεικνυ ται ^Δ και τον
Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε αυ τη και η μεις
με γα λο φωνωσβο η σω μεν ^Δ και ρετησοι κο νο μι ας
τδ Κτιστδ η εκ πληρω σις ^Δ

Στίχ. β'. Απενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ
πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

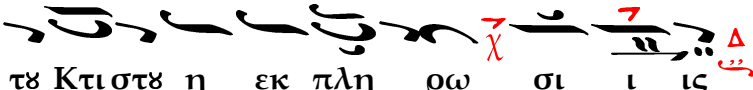
Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον ^ε
και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις ^ε εν
να ω τδ Θε ο τρανωσ η Παρ θε νος δεικνυ ται ^Δ και τον
Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε αυ τη και η μεις
με γα λο φωνωσβο η σω μεν ^Δ και ρετησοι κο νο μι ας
τδ Κτιστδ η εκ πληρω σις ^Δ

Στίχ. γ'. Απενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι ον ^ε
και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις ^ε εν
να ω τδ Θε ο τρανωσ η Παρ θε νος δεικνυ ται ^Δ και τον
Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε αυ τη και η μεις

 με γα λο φωνωσβο η σω μεν ^Δ και ρετησοι κο νο μι ας

 τϵ Κτιστϵ η εκ πλη ρω σι ι ις ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-Ϟ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω μεν

 Χρι στω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ

 ο εν Α γι ι οι οις θ αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ὁ β' χορός:

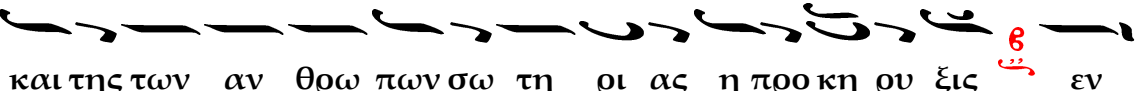

 ψαλλον τας σοι αλλη λϵ ρ ι α ^Δ

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Ϟ

 Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ς το προ οι μι ον ^Ϟ

 και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ ξις ^Ϟ εν

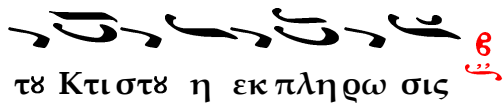
 να ω τϵ Θε ς τρα νως η Παρ θε νος δεικνυ ται ^Δ και τον

 Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^Ϟ αυ τη και η μεις

 με γα λο φωνωσβο η σω μεν ^Δ και ρετησοι κο νο μι ας

τὸ Κτιστὸ ἢ ἐκπληρωσὶς

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, κοντάκιον, ἦχος Δι-θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τὸ Σω τη ρος ἡ πο
λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε ρον
θη σαν ρι σμα της δο ξης τὸ Θε ου ση με ρον ει σα
γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν συν ει σα
γυ ρ σα την εν πνευ μα τι θει ω ἡν α νυ μνυ σιν
Α γγε λοι Θε ο αυ τη υ παρ χει σκηνη ε πω ρα νι
ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η

Τό τρίτον.

μα ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ο ν η μα

ας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ο ν η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α ηα α α λιε α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο ν η η

μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α ηα α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι ο

ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε ε ε ε

ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Ωιδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦχος ἰ' Γα ϕ

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν και
η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι τ ω Θε ω
ω τ ω σω τη η ρ ι ι μ ε

Χ Ὅ τ ι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ε ι ν ω σ ι ν τ η ς
δ ο λ η ς α υ τ ῆ ς ἰ δ ο υ γ α ρ α π ο τ ῆ ν ν υ ν μ α κ α ρ ι
ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν και
η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε ε π ι τ ω Θε ω
ω τ ω σω τη η ρ ι ι μ ε

Χ Ὅ τ ι ε π ο ι η σ ε μ ο ι μ ε γ α λ ε ι α ο δ υ ν α
τ ο ς και α γ ι ο ν τ ο ο ν ο μ α α υ τ ῆ ς και τ ο ε λε
ο ς α υ τ ῆ ς ε ι ς γ ε ν ε α ν και γ ε ν ε α ν τ ο ι ς φο β ῶ μ ε ε

νοῖς αὐτοῦ

Μεγαλυνεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸν Κύριον καὶ
ἡ γαλιλαῖα τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐπιτῶθε ὦ
ὦ σωτηριμῶν ἡμῶν

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 1-7).

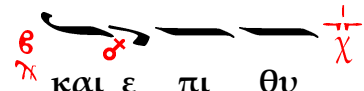
Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσοῦν ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίστασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἔνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

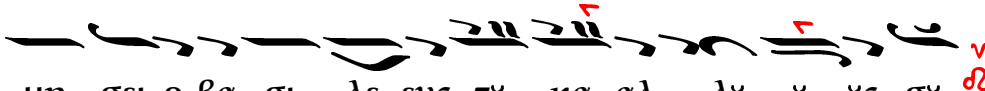
Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

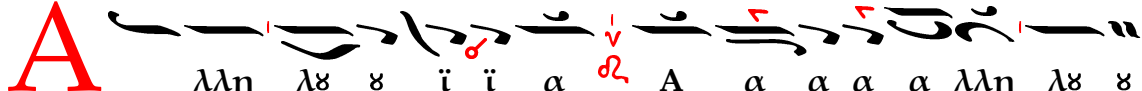
Ἦχος πλ. δ' Νη ρ

Αλληλοῦ ἰ ἰ α Ἀ α α α αλληλοῦ
ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀλληλοῦ
ἰ ἰ Ἀλληλοῦ ἰ ἰ α

Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου

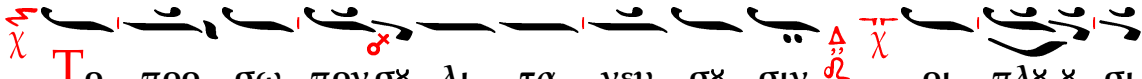
τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου,
και ε πι θυ

μη σει ο βα σι λε ευς τσ κα αλ λσ ς ςσ σσ

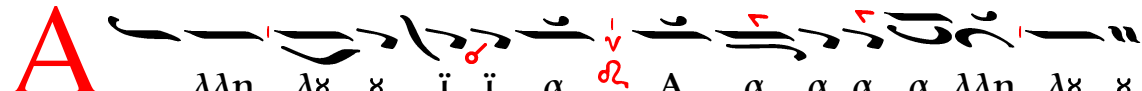
A λλη λσ ς ι̇ ι̇ α
A α α α α λλη λσ ς

ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

A λλη λσ ς ι̇ ι̇ α

Το προ σω πονσ λι τα νευ σσ σιν

οι τσ ς ς ς λα α α α ς

A λλη λσ ς ι̇ ι̇ α
A α α α α λλη λσ ς

ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

A λλη λσ ς ι̇ ι̇ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ

φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰὺ Δι

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι
οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος Δ' Δι.

Ἦχος Δι

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου
βι ι ι ι ι ι ι ι μ μ στι κως ει κο ο νι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει ει κο
νι ζο ο ν τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η
η η η η η ζω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α α α
α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι τον τρι σα α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ο ο ν υ μ ν ο ν π ρ ο ο σ α α α α

α α α υ μ ν ο ο ν π ρ ο ο σ α α α δ ο ο ν τ ε ε ς πα

α σ α ν τ η ν β ι ο ο τ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

β ι ο τ ι κ η η η η η η η ν α π ο θ ω μ ε θ α α

μ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρ ι ι ι ι ι

ι μ ε ρ ι μ ν α α α α α α α α ν

Ω ω ω ω ω ω σ τ ο ο ν Β α α σ ι ι ι τ ο ο ν β α

α σ ι ι λ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε χ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε β α σ ι λ ε ε

α α α α α α α τ ω ν ο ο ο ο ο ο ο λ ω ν υ π ο δ ε

ξ ο ο μ ε ε ε ν ο ι ο ι

Τ αι ς α α γ γ ε ε λ ι ι ι α γ γ ε λ ι κ αι αι αι αι αι

αι αι αι α ο ρ α τ ω ς δ ο ρ υ φ ο ρ ο υ μ ε ν ο ν τ α α α

α ξ ε ε ε σ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ι ι ι α α α α α α α α α α α

Δι
α α α α α α Δ

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε ε η η σον Ζ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Ζ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον Δ

Π α ρ α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α σχ Κυ υ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Ζ

Π α ρ α α σχ Κυ υ υ ρ ι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σθ Δ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

καὶ ἄλλως:

Σ οι Κυ ρ ι ι ε ε ε Δ

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ
υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω μα α α
μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και ρυ υ ση ης μϛ

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ ρι
ε η ι ι σχυ υ υς μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ Κυ υ
ρι ο ος σε ε ρε ε ε ε ω ω μα α α α
α μϛ και αι κα τα α φυ υ γη η η η μϛ
και ρυ υ υ ση η η ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε
ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο ϛ ϛ ϛ
σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς

οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηνησθυσιαναι

νεεεσεεως

Καιμετατπνεευματοοοοσθ

ΕχομενπροοστονΚυυυριιον

Αξιονκαιδικαιαιον *και ἄλλως*

Αξιιοονκαιδικαιαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυυριοςΣαβ

βαωθπληηρηςοορανοςκαιηγητηςδοο

ξηηςσωσανναεντοιςυψιιιςευλο

γημενοςοερχοοομεενοοςενο

νοματιΚυριιιωσαννααααεν

τοιςυψιιις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο γ ς

ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν Κυ υ υ

ρι ι ε ε και δε ο με θα α σ ς ο Θε

ο ος η η μων

Ἦχος Βου

A α γγε λοι την ει σο δον τη ης πα α να

γν ς ο ρων τες ε ξε πλη ητ το ον το πως η Παρ

θε ε νος ει ει ση η ηλ θεν εις τα Α α α γι α α

των Α α γι ι ι ωων

Ω ς εμ ψυ υ χω Θεε ου ου κι ι βω ω τω ω

ψαν ε ε τω ω μη δα α μως χει ρι α μ υ η η η

των χει λη δε πι ι στων τη Θε ο ο το κω ω α

σι γη η η τω ω ς φω νη η η ην τ ς αγ γε ε

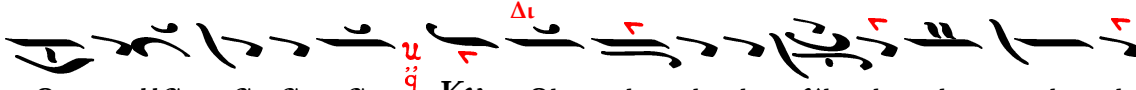
ε λ ς α α να μελ πο ο ντα α εν α α γα α α αλ

Πα
Δι
 λι α σει βο ο α τω ω ο ον τω ω α νω τε ε
Bou
 ρα α πα α αν τω ω ν υ υ πα αρ χει Παρ θε ε νε ε
ε
 Α α γνη η η η η

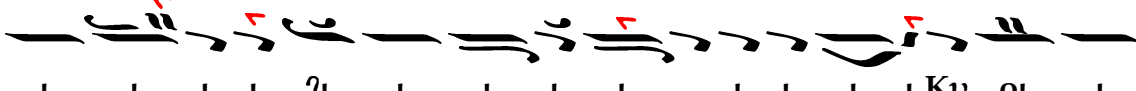
Τῆ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρον Λαμπαδαρίου

ᾠχος Δι

ΠΜ ο τη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η χη η η η η η η η η η η η η
 η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ν σω
 τη ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι
 ι ο υ ο υ ο υ
Πα λη
Νη η η η χη
 η η η η η η η η η η σω τη ρι ι ο υ λη η η η η
 η η ψο ο ο ο ο ο ο ο μαι αι αι ιαι αι αι αι αι
Δι και το
Κε χο ο ο ο ο ο ο ο ο και το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο νο

 ο μα α α α Κυ ρι ι ι ι χι ι ι ι ι

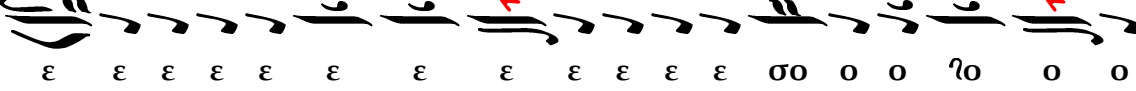
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι

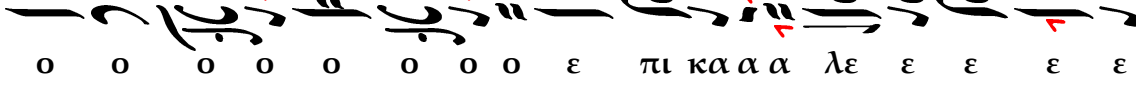
 ι ου ου ου ου ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

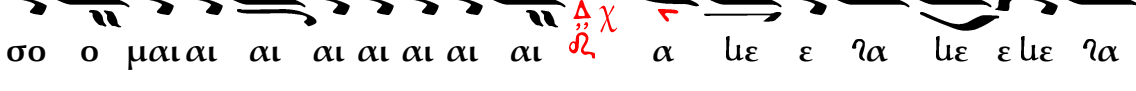
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α λε ε ε ε ε

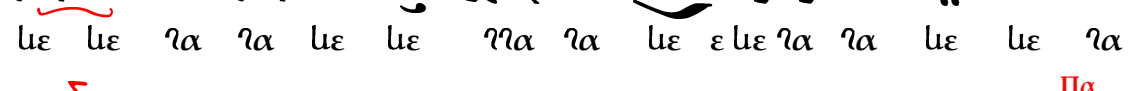
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

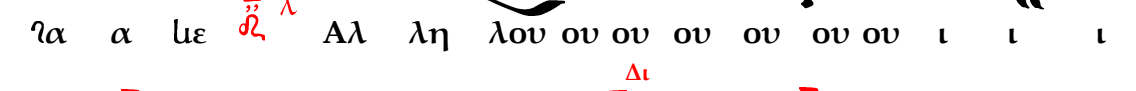
 σο ο μαι αι αι αι αι αι αι α λιε ε ρα λιε ε λιε ρα

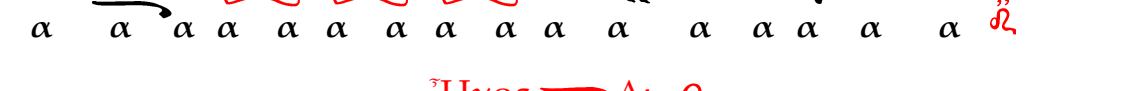
 λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε λιε ρα ρα λιε

 λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα

 ρα α λιε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι

 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Ϟ

Ε ι δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη θη

α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς υ ν τες αυ

τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νεσεως
σα Κυριε ο πως ανυμνησωμεν την δοξαν
σα οτι η ξιωσας η μας των αγιων σαμε
τας χεινμστηρι ι ι ι ων τη ρησον η μας εν τω
σω αγιασμων ολην την ημεραν μελε
τωντας την δικαιοσυνην σα Αλληλαια
Αλληλαια Αλληλαια α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ονομα Κυριε ευλογημενον
απο τεν νυν και εως ταιωνωνος (δεις)

Το ονομα Κυριε ει η ευλογημενε
ε ε ε νο ο ο ον απο τεν νυν και εως ται
ωνωνο ο ος